

κ' εἰς ἐσέναν | ὡς ὀφφικιάλον τοῦ ρηγὸς κι ἀντίτοπός του ποῦ εἶσαι». Συνών. ἀντιμούτσουνος, ἀντιπρόσωπος 1.

άντιφαίνομαι Πελοπν. (Βυτίν. Πύλ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. ἀντιφαίνω.

Φαίνομαι ὀλίγον, διακρίνομαι: Δὲν ἀντιφαινόμενα, γιὰτὶ ἤμουν πολὺ μακριά. Δὲν ἀντιφαίνεται τὸ νησί. || Ἄσμ.

Φύσηξε βορξάς, μαῖστρο τρεμουντάνα,
κι ἀντισήκωσε τὸ μεσοφούστανό της
κι ἀντιφάνηκε τὸ ἄσπρο της ποδάρι.

άντιφανίζω ἀμάρτ. ἄφανίζω Σέριφ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ ρ. φανίζω.

1) Ἐμφανίζω, φανερώνω, ὑποδεικνύω: Θὰ μοῦ ἄφανεῖς ὁ ἄγιος (θὰ μοῦ ὑποδείξει ὁ ἄγιος δι' ἐνυπνίου). 2) Ἀπροσ. ἐπέρχεται μοι, διανοοῦμαι, σκέπτομαι: Μοῦ ἄφανεῖς νὰ τοῦ δώκω δόλωμα (νὰ τὸν δωροκήσω). Σὲ μὲν βδομάδα τοῦ ἄφανεῖς, ἤθελε γεναῖκα.

άντιφάρμακο τό, ἀντιφάρμακον Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σάντ.) ἀντιφάρμακο κοιν. ἀδιφάρμακο Κρήτ. Πελοπν. (Λακων.) ἀφάρμακον Σάμ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀντιφάρμακον.

1) Ἀντίδοτον φάρμακον κατὰ τῆς δηλητηριάσεως κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σάντ.): Παροιμ. Κάθε φαρμάκι ἔχει καὶ τ' ἀντιφάρμακο (ὅτι παντὸς κακοῦ δύναται νὰ εὐρεθῇ ἡ θεραπεία) Λακων. κ. ἀ. Συνών. ἀντίχολος 1.

2) Καθόλου, φάρμακον οἰονδήποτε κατὰ νόσου λόγ. κοιν.: Ἄσμ.

Δὲ βρῖσκετ' ἀντιφάρμακο 'ς τὴ μυστική πληγὴ μου,
μόνον ὁ Χάρως νὰ ῥκη νὰ πάρη τὴν ψυχὴ μου

Ἰων. (Κρήν.)

άντιφεγγιά ἡ, Ἰδραγούμ. Ὅσοι ζωντ. 2 84 ΚΠαρορ. Ἀπὸ τῆ ζωῇ τοῦ δειλ. 45 — (Νουμάς 1910 σ. 197) κ. ἀ. ἀντ'φιγγιά Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀντιφέγγω.

Τὸ ἐξ ἀνακλάσεως φῶς ἐνθ' ἀν.: Μέσ' 'ς τ'ν ἀντ'φιγγιά τήρα κι θὰ ἰδῇς ἓνα σῆ'λλι Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τὸ πρόσωπό της τὸ φωτοῦσε ἡ ἀντιφεγγιά, τὰ μαλλιά της μένανε 'ς τὸν ἥσκιο (Νουμάς ἐνθ' ἀν.) Σὰ γυαλὶ λαμποκοπάει καὶ σπιθουρίζει χρυσαφένιες ἀντιφεγγιές ΚΠαρορ. ἐνθ' ἀν. Ἐνα μικρὸ φεγγάρι σιγὰ σιγὰ ἀνάβει κι αὐτό... καὶ ρίχνοντας χλομές ἀντιφεγγιές 'ς τὴ θάλασσα τὴν ἀσημώνει Ἰδραγούμ. ἐνθ' ἀν. Συνών. ἀντιηλιά 1, ἀντιφεγγίδα 1, ἀντιφέγγισμα, ἀποφεγγιά.

άντιφεγγίδα ἡ, ΚΠασαγιάνν. Μοσκ. 64 ἀδιφεγγίδα Θήρ. Κρήτ. (Βιάνν. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀντιφέγγω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδα.

1) Ἡ ἐξ ἀνακλάσεως ἀκτινοβολία παντὸς στιλπνοῦ πράγματος Κρήτ. (Βιάνν. κ. ἀ.) — ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἀν.: Ἀδιφεγγίδες ρίχνουν τὰ σκολαρίκια σου Κρήτ. Ἀντανακλοῦσαν μαλακές, χλομές ἀντιφεγγίδες τοῦ καφενεῖου τὰ γυαλὰ ἀπόξω ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἀν. || Ἄσμ.

Κρῖμα 'ς τὸν ἄσπρο σου λαιμὸ νὰ ρίχνῃ ἀδιφεγγίδες
κ' ἐγὼ νὰ ξημερώνωμαι ἀπάνω 'ς τὸ ἀστοιβίδες

Κρήτ.

Ὁδο λουστῆς καὶ χτενιστῆς, τρεῖς ἥλιοι πάν' ὁδρός σου
κι ἀδιφεγγίδες ρίχνουν οἱ-ῖ-ἄκρες τῶ μαλλίῳ σου
αὐτόθ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀντιφεγγιά. 2) Εἰκὼν ἐξ ἀνακλάσεως, εἰδωλον Θήρ.: Ἦτανε ἡ ἀδιφεγγίδα τῆς νῆας μέσ' 'ς τὸ πηγάδι καὶ ἤλαβε τὸ νερὸ (ἐκ παραμυθ.)

άντιφεγγίζω Ἀθῆν. Πελοπν. (Βούρβουρ.) Σίφν. κ. ἀ. ἀδιφεγγίζω Σέριφ. ἀδιφεγγίζω Κύνθ. ἀντιφεγγῶ ΜΜαλακάσ. Ἀσφὸδ. 98

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ ρ. φεγγίζω.

1) Ἐπὶ λεπτοῦ καὶ διαφανοῦς, ἀφίνω νὰ διέρχεται ὀλίγον φῶς, διαφαίνω Ἀθῆν. κ. ἀ.: Αὐτὸς πάει καλεῖά του, τ' ἀφτῖά του ἀντιφεγγίζουν. 2) Ἀφίνω νὰ διαφαίνεται τι Ἀθῆν. κ. ἀ.: Δὲ φορᾷς τίποτα ἀπομέσα καὶ ἀντιφεγγίζεις (ἐπὶ γυναικὸς φορούσης μόνον τὸ ἐξωτερικὸν φόρεμα καὶ οὕτω ἐμφανίζούσης τὰς γραμμὰς τοῦ σώματός της). 3) Ἀνακλῶ τὸ φῶς, ἀκτινοβολῶ ἐξ ἀνακλάσεως Κρήτ.: Ξάνοιγε τὸ δαχτυλίδι τῆς πῶς ἀδιφεγγίζει! Σὰν τὸ διαμάδι ἀδιφεγγίζει

4) Φέγγω, λάμπω Κρήτ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) — ΜΜαλακάσ. ἐνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Ἦλσε μ' ἀδικόκκινε κι ἀδικοκκινάτε,
π' ἀδιφεγγίζεις δὲ θωρῶ τὴν ἡλιογεννημένη

Κρήτ. — Ποίημ.

Ἀντιφεγγοῦν μακριὰ τὰ πυροφάνια

ΜΜαλακάσ. ἐνθ' ἀν. β) Ἀπροσ. φέγγει, ἐξημερώνει Κρήτ.: Ἐσηκώθηκα βαθειὰ νύχτα, τοῖτσά ἤρχισε ν' ἀδιφεγγίζει. 5) Ἐχω ἀσθενῇ τὴν ὄρασιν, βλέπω ὀλίγον Κύνθ. Σέριφ. Σίφν.: Αὐτὸς ἀδιφεγγίζετο ὡς πέρ'σι Κύνθ. Τώρα ὁ δεῖνα ἀντιφεγγίζει λίγο Σίφν. Ν' ἀδιφεγγίζα κομμάτι τὸ ἐλάχιστο! (εἶθε νὰ ἐβλεπα ὀλίγον!) Σέριφ.

άντιφέγγισμα τό, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀντιφεγγίζω.

Φῶς, ἀκτινοβολία ἐξ ἀνακλάσεως: Κάμμιὰ φορὰ πέφτει λοξὰ τὸ ἀντιφέγγισμα τοῦ ἡλίου (ἀπὸ τὸ παραθυράκι τῆς φυλακῆς) Ἐβδομαδ. Τύπ. 28 Ἰουλίου 1934. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀντιφεγγιά.

άντιφεδα ἐπίρρ. Βιθυν.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀντίφεδος, δι' ὃ πβ. ἄφεδος.

Ἀσπλάγχχνως, σκληρῶς: Αὐτὸς πουλεῖ ἀντίφεδα (εἰς ὑπερβολικὴν τιμὴν).

άντιφέρνω Πελοπν. (Αἶγ.) — Λεξ. Δημητρ. Μέσ. ἀντιφέρομαι λόγ. πολλαχ. ἀδιφέρομαι Θήρ. Πελοπν. (Μάν.) ἀντιφέρουμαι Πόντ. (Κερασ.) ἀδιφέρουμαι Πελοπν. (Λακων.) ἀντιφέρουμαι Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βυτίν.) Σαλαμ. ἀντιφέρουμι Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ. ἀ.) ἀντιφέρκουμαι Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ ρ. φέρνω. Τὸ μέσ. ἀντιφερομαι ἤδη ἀρχ.

Ἀντιφέρομαι, ἐναντιοῦμαι διὰ λόγων ἢ ἔργων, ἀντιπράττω, φιλονικῶ, λογομαχῶ ἐνθ' ἀν.: Τί ἔχουν κι ἀντιφέρουν; Λεξ. Δημητρ. Αὐτοὶ οἱ δυὸ ὅλο ἀντιφέρουνε Αἶγ. Ἐμεῖς οἱ δυὸ ἀντιφερόμαστε αὐτόθ. Ὁ δεῖνα ἀδιφέρεται μὲ τὸν δεῖνα Θήρ. Αὐτοὶ ἀδιφέρουνται ἀναμεταξύ τωνε αὐτόθ. Ἀντιφέρουν κ' ἐσὺ νὰ τὸν δαιμονίσης Ἀρκαδ. Τί σ' ἔκανε καὶ τοῦ ἀντιφέρνεσαι; Σαλαμ. Ἀσ' σ' ἐσὲν κι ἀνώτερος π' ἐν' μὴ ἀντιφέρκεσ' αὐτον (ὅποιος εἶναι ἀνώτερός σου μὴ τοῦ ἐναντιώνεσαι) Χαλδ. Εἶναι ἀντιφερόμενοι (διάκεινται ἐχθρικῶς πρὸς ἀλλήλους) Μάν.

άντιφιλεύω Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ ρ. φιλεύω.

Φιλεύω, φιλοξενῶ εἰς ἀνταπόδοσιν.

άντιφιλῶ Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντί καὶ τοῦ ρ. φιλῶ.

Φιλῶ, ἀσπάζομαι ἐπανειλημμένως, μόνον εἰς τὴν φρ.: Φιλῶ κι ἀντιφιλῶ.

